

Nr.13/ianuarie
January/janvier 2021



ȘCOALA DINTRE CASTANI



REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR.103

AN ȘCOLAR 2020/2021

NUMAR FESTIV



CUPRINS

CONTENTS

NUMĂR FESTIV

CONTENU

15 ianuarie 2021
Ziua Culturii Naționale

PROIECT INTERDISCIPLINAR

The wonder of Eminescu's poetry

*Magia poeziei lui Eminescu
în cuvinte și culoare*

*„Le charme de la poésie d'Eminescu
en vers et en couleurs”*

au participat la proiect

Profesori îndrumători:

limba și literatura română-Veronica Niță,
Mihaela Vătămănelu

limba engleză-Ramona Enescu

limba franceză-Liliana Stoian

educație socială-Ana-Maria Gagniuc

educație plastică-Magda Spătărelu
și elevii claselor V-VIII



echipa de redacție: Pană Daria, Păun Adriana, Bisoc Andrei,
Alexandra Dumitrescu, Turoi Raluca -elevi clasa a VII-a A

THE WONDER OF EMINESCU'S POETRY

"The Evening Star of Romanian poetry" or "the unparalleled poet". This is how Mihai Eminescu was called, over time, the one who sparked a real revolution in Romanian literature.

*

January 15 was declared by law the Day of Romanian National Culture. This day was chosen to mark the date of birth of our national poet.

*

Eminescu's poems have been translated in over 60 languages. His life, work and poetry strongly influenced the Romanian culture.

*

Corneliu M. Popescu was declared the best translator of Eminescu, in English. He was awarded the post-mortem prize: "The European Poetry Translation Prize in memory of Corneliu M. Popescu", the prize has been awarded in Association with the British Council.

*

Nicolae Iorga, the Romanian historian, considers Eminescu the godfather of the modern Romanian language, in the same way that Shakespeare is seen to have directly influenced the English language. He is unanimously celebrated as the greatest and most representative Romanian poet.

*

George Calinescu said about Mihai Eminescu "the greatest poet he has ever seen and will ever see, maybe the Romanian land."

The poem "Luceafarul" written by Mihai Eminescu is known for being the longest love poem in the world.

The record was set in 2009, by World Records Academy.



*Mihai Eminescu
(1850-1889)*

was a Romanian Romantic poet, novelist, and journalist, generally regarded as the most famous and influential Romanian poet.



MAGIA POEZIEI LUI EMINESCU ÎN CUVINTE ȘI CULOARE

ZIUA CULTURII NAȚIONALE PROIECT INTERDISCIPLINAR



Magia poeziei lui Eminescu în cuvinte și culoare

Încă din primele clase de școală, elevii vin în contact cu poezia lui **Eminescu** și, curând, înțeleg că acesta a fost o mare personalitate nu numai a poeziei române, dar și a poeziei mondiale. El este mai mult decât o **sintetizare a tuturor** poezilor români de până la el, deoarece creația sa poetică cuprinde teme largi din **folclorul național**, elemente de matematică, psihologie, istorie, filosofie etc.

Putem spune că în privința sentimentului naturii și a reprezentării ei, Eminescu este mai obiectiv, mai dezinteresat. El nu folosește pastelul și nu are o poezie consacrată numai naturii. În poeziile lui de dragoste, **natura** adesea este un decor pentru sentimentele ce exprimă dragostea. În poezia obiectivă, unde natura e un cadru, aceasta ia proporții întinse. Natura este reprezentată întotdeauna în funcție de sentiment și foarte adesea este expresia stărilor sale sufletești.

În poezia eminesciană se întrepătrund elemente **din natură** și **stări sufletești**, precum: *apa, codrul, teiul, izvorul, luna, stelele, floarea albastră, cornul, luferii, extazul, duioșia, luciditatea, exaltarea, sarcasmul, revolta*.

Atunci când evocă dragostea, natura este bogat colorată în poezia lui: flori de tei, trandafiri roșii, nufăr galbeni, flori albastre, romanițe, imagine ce dă o notă luminoasă în care vizualul, dar și olfactivul conferă mister dragostei.

Simbolul unor motive este evident: **teiul sfânt** - mireasmă îmbătătoare; **singurătatea** - plopul; **copilăria** - cireșul, nucul, măruț; **iubirea juvenilă** - liliacul; **rusticitatea** - salcâmul.

În poezia lui Eminescu este reprezentată și vegetația lacustră: răchita, dalia, nufărul. Fauna, în schimb, este săracă: calul (alb, negru), cerbul, ciuta, păsări, fluturi. Natura apare în ipostaza feminității - iubită, logodnică, mireasă, plânsul apei.

În poezia "Și dacă..." iubită este reprezentată de ramura care bate în geam, de plopii care se leagănă, de stelele care licăresc în adâncul apelor, de respirarea tăcută a norilor, urmărită de vânt, pentru a descoperi luna deasupra lacului: "Și dacă ramuri băț în geam / Și se cutremur plopii, / E ca în minte să te am! / Și-ncet să te apropii".

Codrul, prezentat ca o entitate vorbind este un concept desăvârșit, deoarece simbolul poetic pe care-l obține comparând eternitatea codrului cu viața trecătoare a omului scoate în evidență sentimentul perisabilității umane, în antiteză cu eternitatea naturii.

În „ Scrisoarea I ” identificăm o bivalentă a **timpului** : timpul cosmic - simbolizat de "lună" - care deschide și închide poemul: "Luna varsă peste toate voluptuoasa ei văpaie, / Ea din noaptea amintirii o vecie-ntreagă scoate / De dureri, pe care însă le simțim că-n vis pe toate. / Intre ziduri, printre arbori ce se scutură de floare, / Cum revarsă luna plină liniștita ei splendoare!".

Timpul muritor - simbolizat de "ceasornic" - deschide poemul: "Când cu gene ostenite sară suflu-n lumânare, / Doar ceasornicul urmează lung-a timpului cărare...". Ceea ce reține atenția în mod deosebit în poem este nașterea și moartea cosmosului.

Astfel, din **bezna compactă** , din **liniștea nemișcată** , din **abisul obscur** , din marea oceanică, un atom scapă din "inerție și răscolește, într-o neîncetată țâșnire, viața". Poetul, îmbătat de viziunea luminii care biruie întunericul, se întreabă cine a dat formă universului, trezind la viață stele, sori, "ca pe niște albine roind din stupi cerești", "pulbere luminoasă ce străbate în fășii prin spațiu".

Mișcarea frenetică a atomilor "în fășia înviorătoare a razei" este evocată cu o inimitabilă putere emotivă: ritmul urcă și se lărgeste că "valul ce se dilată spre a atinge infinitul...":

"De-atunci negura eternă se desface în fășii, / De atunci răsare lumea, lună, soare și stihii... / De atunci și până astăzi colonii de lumi pierdute / Vin din sure văi de chaos pe cărări necunoscute / Și în rouri luminoase izvorând din infinit, / Sunt atrase în viață de un dor nemărginit".

Dar, opus acestei idei, poetul aduce momentul de spaimă, prin **prăbușirea universului** , dispariția acestuia și ivirea întunericului "nemișcat". Materia se vă prăbuși, **un nou haos** în care planetele înnebunite, uitându-și traiectoria milenară, își vor stinge focul și vor cădea din spațiu. Pe cerul gol, întunecat, stele vor muri, timpul omenesc se va opri. "În jocul acestei aventuri cosmice, omul e o spumă invizibilă, «nezărită», care se pierde și ea în jocul vântului ce-i dă viață". (G. Călinescu)

Poezia eminesciană are o structură muzicală, simfonică care conține: setea de puritate și fericire din **elegiilor** , lumea de vrajă a basmelor din „ Călin ” și privirea scrutătoare și amară din „ Scrisoarea I ”, evocarea vie a unor pagini din **istoria națională** precum în „ Scrisoarea III-a".


Andrei Dumitru clasa a VIII- a A

„LE CHARME DE LA POÉSIE D'EMINESCU EN VERS ET EN COULEURS”

Liliana Stoian, prof. limba franceză

D'ES AMOUREUXS COMME EMINESCU

Nous pouvons aimer de tant de façon.
Nous aimons à travers le charme de la nature, à travers des souvenirs nostalgiques, à travers la parole des êtres chers, non? Mais, Pourquoi ne puis-je pas aimer à travers la solitude?



Daria Pană-Clasa a VII-a A



Karina Bolozan Clasa a V-a A

Le Lac
par Mihai Eminescu

Le lac, bleu des bois énormes,
En nénuphars jaunes abondants,
Il ébranle une barque,
Au frisson des blanches rondes.

Moi, je passe le long des berges
À l'écoute, comme m'attendant
Qu'elle par les roseaux s'arème,
Et dans mes bras retombant.


Que fais-je, jadis, dans la pénurie
Puis-je en vain, dans les vagues dérangées,
Que je laisse la gossamer,
Et les vagues seules glissantes.

Que fais-je, quand dans le silence
De la rive, dans le silence,
Que les juncs se succèdent à l'horizon,
Qu'on voit à l'horizon trois silhouettes.

Elle ne vient plus et je pleure,
Et si j'arrive, dans ma jeunesse,
À voir au lac glorieux,
Où les nénuphars jaunes abondent.

Mihai Eminescu – une voix de l'âme de chaque homme

ALEXANDRA DUMITRESCU
CLASSE 7^{ème} A



Les petits oiseaux
Mihai Eminescu
Poésie 1882

Et si j'ajoute dans mon cœur
Un petit oiseau, un oiseau qui s'élève
Que dans les nuages se perdent,
Où ils sont ?

Et si le lac bleu se dit
Que la mer est bleue,
Puis-je dire que la mer est bleue ?
Non, non !



“Le soir, là-haut” – un de mes poèmes préférés du poète

Le soir, sur la colline, le buccin se lamente,
Les troupeaux ramenant, les étoiles brillent par la route,
Les vagues s'agitent, prenant clairement leur source aux grottes;
Sous un arc-en-ciel, ce est la qui se attend, chère.

En l'une traverse le ciel, sacra-sainte et netre,
Les grands yeux ont l'air de recueillir les feuilles bien rares,
Les étoiles naissent humides à même le dôme versé,
Sa poitrine brûle, de pensées ton front est bien plein.



Fleur bleue

Un baiser, elle part sur l'heure...
J'étais un pâtre sous lune molle!
Ô, combien belle, combien folle!
Est ma fleur bleue, ma douce fleur!



“Le soir, là-haut” – un de mes poèmes préférés du poète

Les yeux voisaillent, mais sages leurs bords importent,
D'anciens navires élevant les maisons dans la lune,
Et les, grâce au qui du vent, le chapeau du gaité,
Les vagues s'agitent, flâtes muerment dans la bergerie.

Les yeux s'agitent, fatigués, fous sur l'épave,
Depuis les champs, le tacin s'en va plus fort, comme fat,
Et sa tête cache s'agitent toute la soirée de sa voix,
Mon âme, elle, se consume d'amour avec écart.



Dragomir Denisa
Classe VII A

Le lac-Mihai Eminescu

Le lac bleu des bois énormes
En nénuphars jaunes abondants.
Il ébranle une barque,
Au frisson des blanches rondes.

Moi, je passe le long des berges
À l'écoute, comme m'attendant
Qu'elle par les roseaux s'arème,
Et dans mes bras retombant.



Denisa Dragomir Clasa a VII-a A

Ce que signifie Mihai Eminescu pour les gens?

Mihai Eminescu laisse ses émotions et ses sentiments couler sur la feuille qui devait être le pont entre les gens et son cœur. Il a créé un monde dans lequel tous ceux qui vivent et comprennent le sens de ses paroles peuvent vivre éternellement avec son âme.



Alexandra Dumitrescu Clasa a VII-a A

„Le charme de la poésie d’Eminescu en vers et en couleurs”



**Păun Adriana
Clasa a VII-a A**

PARMI TOUS CES MÂTS MIHAI EMINESCU

Fermi tous ces mâts, par milliers
Qui se perdent sous l'horizon,
Combien au loin vont écraser
Les vents sans nom, les flots
profonds ?

Et des oiseaux qui, sans fléchir
Parcourent les terres en long,
Combien au large vont occire
Les flots profonds, les vents
sans nom ?



On peut chasser les coups de
chance,
Ou bien les grandes illusions.
Vous remettez dans la balance
Les vents sans nom, les flots
profonds.

Le sens que renferment tes
chants
Reste incompris, bien que
fécond.
Vale toujours, l'accompagnant
Les flots profonds, les vents
sans nom.

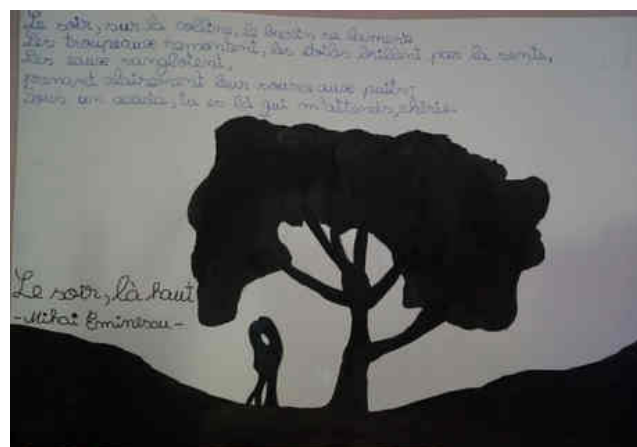
**Daria Pană
Clasa a VII-a A**



**Bisoc Andrei Cristian
Clasa a VII-a A**



Ingrid Tiță Clasa a VI-a A



Claudia Farcaș Clasa a VII-a A



**Andrei Răteanu
Clasa a VII-a A**



**Rizea Laurențiu
Clasa a VII-a A**

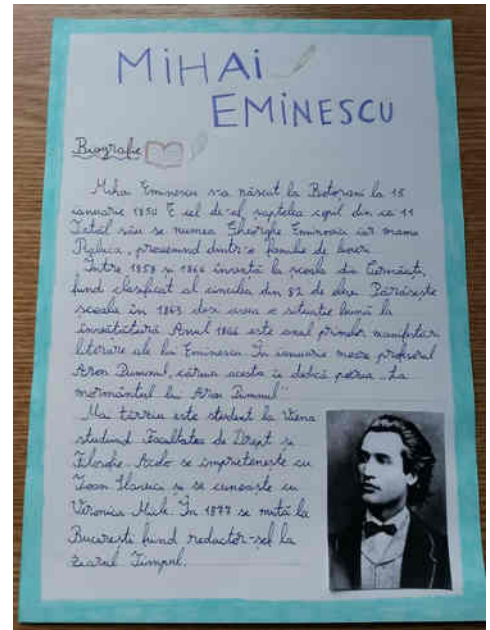
ZIUA CULTURII NAȚIONALE-NATIONAL CULTURE DAY

STUDENTS PROJECTS



Farcaș Claudia Clasa a VII-a A

Proiecte realizate de elevi



Denisa Dragomir Clasa a VII-a A



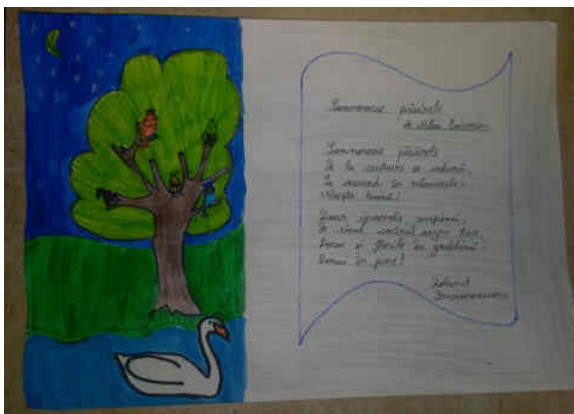
Simona Pușcașu cls. a VII-a A



Daria Pană cls. a VII-a A



Ingrid Tiță Clasa a VI-a A



Roland Buciumeneanu Clasa a VIII-a B



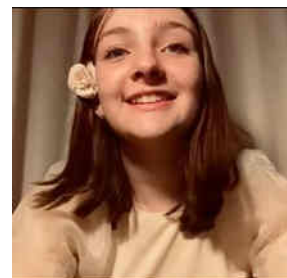
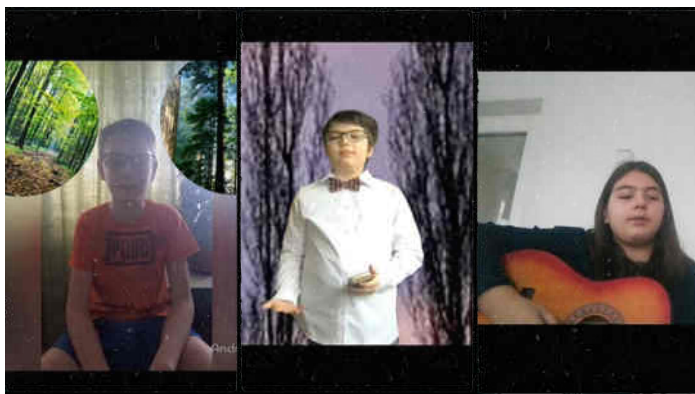
Popa Laura Clasa a VI-a A

CONCURS DE RECITARE DIN POEZIA EMINESCIANA

Locul 1: Gavrilescu Sarah
Locul al 2-lea Plesnila Lavinia si Dadiciu Andrei
Locul al 3-lea: Sava Elena-Roxana
Mentiuni: Dobroiu Eduard-Mihail, Dănaïla Sara,
Bitan Irina si Leonata Bogdan



clasa a V-a A
prof. Liliana Stoian



Dobroiu Eduard Mihail- clasa a V-a A

o parte din poeziile recitate de elevi

Somnoroase păsărele
Ce te legeni?
Pe lângă plopii fără soț
Lacul
La steaua
Afară-i toamnă
La mijloc de codru
Luceafarul
Scrisoarea III



TEST DE CULTURĂ GENERALĂ

Mihai Eminescu

propus de prof. Vătămănelu Mihaela

1) Unde s-a născut poetul Mihai Eminescu?

- Botoșani
- Humulești

2) Care este data nașterii marelui scriitor?

- 15 ianuarie 1850
- 10 decembrie 1850
- 15 ianuarie 1852

3) Care este poezia cu care debutează ?

- Ce te legeni?
- La mormântul lui Aron Pumnul
- Somnoroase păsărele

4) Care a fost marea iubire a lui Mihai Eminescu?

- Ana Blandiana
- Veronica Micle

5) Cine este cel mai bun prieten al poetului?

- Mircea Eliade
- Ion Creangă

6) Unde și-a făcut studiile marele poet?

- Viena și Berlin
- Budapesta și Berlin

7) Completați versurile de mai jos corespunzător: "Somnoroase Pe lase adună"

- păsărele/ cuiburi
- alunele/cuiburi
- vulturele/șuri

8) Ce te legeni,

- pomule
- codrule
- bradule

9) Bate vântul frunza-n dungă Cântăreții mi-i

- adună
- alungă



10) –ici, vara-i departe

- toamna-i
- iarna-i

11) „Trece lebăda pe ape Între trestii să se culce Fie-ți îngerii aproape Somnul dulce!”

- Somnoroase păsărele
- Revedere

12) A fost ca niciodată Din rude mari, împărătești O preafrumoasă fată.”

- Împărăteasa
- Luceafărul

13) „Sara pe deal buciumul sună cu jale, Turmele-l urc, stelele-l scapără-n cale, Apele plâng, clar izvorând din fântâne...”

- Sara pe deal
- Buciumul

14) Ghici! Era al șapte-lea între copii Și-a scris multe poezii. Din unsprezece câți erau (.....) se numea.

- Ioan
- Mihai

15) La umbra lui se relaxa... Pe Eminescu-l inspira. A devenit nemuritor, Asemenea poveștilor. (.....)

- Codrul
- Pomul

16) Pe cer lucește cel mai tare E o stea mare, lucitoare. E titlu de poezie, C-o frumoasă melodie. (.....)

- Steaua
- Luceafărul

Prezentare powerpoint Mihai Eminescu prof.Vătămănelu Mihaela

Mihai Eminescu

Mihai Eminescu

Mihai Eminescu s-a născut la Botoșani la 15 ianuarie 1850. Este al șaptelea din cei 11 copii ai căminarului Gheorge Eminovici, provenit dintr-o familie de țărani români din nordul Moldovei și al Raluței Eminovici, născută Jurașcu, fiica de șapte copii a lui I. Jurașcu.



Își petrece copilăria la Botoșani și Ipotești, în casa părintească și prin împrejurimi, într-o totală libertate de mișcare și de contact cu oamenii și cu natura. Această stare o evocă cu adâncă nostalgie în poezia de mai târziu („Fiind băieț, / „sau / O rămâi“)



Între 1858 și 1866, urmează cu intermitențe școala la Cernăuți. Termină clasa a IV-a clasificat al cincilea din 82 de elevi după care face 2 clase de gimnaziu. Părăsește școala în 1863, revine ca privatist în 1865 și pleacă din nou în 1866. Între timp, e angajat ca funcționar la diverse instituții din Botoșani (la tribunal și primărie) sau pribegește cu trupa Tardini-Vlădescu.

1866 este anul primelor manifestări literare ale lui Eminescu. În ianuarie moare profesorul de limba română Aron Pumnul și elevii scot o broșură, „Lăcrămișoarele învățăcelor gimnazisti”, în care apare și poezia „La mormântul lui Aron Pumnul” semnată M.Eminovici. La 25 februarie/9 martie pe stil nou debutează în revista „Familia”, din Pesta, a lui Iosif Vulcan, cu poezia „De-aș avea”. Iosif Vulcan îi schimbă numele în Mihai Eminescu, adoptat apoi de poet și, mai târziu, și de alți membri ai familiei sale. În



Aron Pumnul

Din 1866 până în 1869, pribegește pe traseul Cernăuți-Blaj-Sibiu-Giurgiu-București. De fapt, sunt ani de cunoaștere prin contact direct a poporului, a limbii, a obiceiurilor și a realităților românești. A intenționat să-și continue studiile, dar nu-și realizează proiectul. Ajunge suflor și copist de roluri în trupa lui Iorgu Caragiale apoi suflor și copist la Teatrul Național unde îl cunoaște pe I.L.Caragiale. Continuă să publice în „Familie”, scrie poezii, drame (Mira), fragmente de roman „Geniu pustiu”, rămase în manuscris; face traduceri din germană.



Între 1869 și 1872 este student la Viena. Urmează ca auditor extraordinar Facultatea de Filozofie și Drept, dar audiază și cursuri de la alte facultăți. Activează în rândul societăților studențești, se împrietenește cu Ioan Slavici; o cunoaște la Viena pe Veronica Micle; începe colaborarea la „Convorbiri Literare”; debutează ca publicist în ziarul „Albina” din Pesta. Apar primele semne ale bolii lui.

Între 1872 și 1874 este student ordinar la Berlin. Junimea îi acordă o bursă cu condiția să-și ia doctoratul în filozofie. Urmează cu regularitate două semestre, dar nu se prezintă la examene.

Mal am un singur dor

Mal am un singur dor,
Pe lunșorului
Să mă ducă al meu
La mormântul său,
Să-mi fie lângă
Și cadavru
Și să-mi fie
Pe lângă
Căci în viață
Nu mi-aș fi
Din dragă



Se întoarce în țară, trăind la Iași între 1874-1877. E director al Bibliotecii Centrale, profesor suplinitor, revizor școlar pentru județele Iași și Vaslui, redactor la ziarul „Curierul de Iași”. Continuă să publice în „Convorbiri Literare”. Devine bun prieten cu Ion Creangă pe care îl introduce la Junimea.

Situația lui materială este nesigură; are neacuzuri în familie; este îndrăgostit de Veronica Micle.

www.picturi.com

În 1877 se mută la București, unde până în 1883 este redactor, apoi redactor-șef la ziarul „Timpul”, desfășurând o activitate publicistică excepțională, care-i ruinează însă sănătatea. Acum scrie marile lui poeme (Serisorile, Lucașfarul etc.)



www.picturi.com

În iunie 1883, surmenat, poetul se îmbolnăvește grav, fiind internat la spitalul doctorului Șuțu, apoi la un institut pe lângă Viena. În decembrie îi apare volumul „Poezii”, cu o prefață și cu texte selectate de Titu Maiorescu (e singurul volum tipărit în timpul vieții lui Eminescu).

Anii dintre 1883-1889 sunt ani de boală, cu reveniri și recăderi din ce în ce mai dese. Practic, nu scrie nimic sau foarte puțin.

Mihai Eminescu se stinge din viață la 15 iunie 1889 (15 iunie, în zori-ora 3) în casa de sănătate a doctorului Șuțu.

E înmormântat la București, în cimitirul Bellu; sicriul e dus pe umeri de patru elevi de la Școala Normală de Institutiori.



În „Viața lui Mihai Eminescu” (1932), G. Călinescu a scris aceste emoționante cuvinte despre moartea poetului: „Astfel se stinge în al optulea lustru de viața cel mai mare poet, pe care l-a ivit și-l va ivi vreodată, poate, pământul românesc. Ape vor seca în albie și peste locul îngropării sale va răsări padure sau cetate, și câte o stea va vesteji pe cer în depărtări, până când acest pământ să-și strângă toate sevele și să le fidece în țeva subtilă a altui crin de tăria parafumurilor sale”

Etape din viața poetului



Cum n-oi mai fi pribeag
De amica țară,
Mă voi trânti cu drag
Aduceri de aminte.
Luceferi, ce răsăr
Din umbră de cetini,
Fiindu-mi prieteni,
O să-mi zămbească iar,
Va geme de pateni
Al mării aspru
Ci eu voi fi rămas
În singur note-mi



„Cu gândul la Eminescu...”

Prin amintiri de poet



Poet român, prozator, jurnalist, iar în amintirea noastră o inimă de tânăr îndrăgostit.

Cu aceasta, instrument de scris fremătând, scria neîncetat despre iubirea ce o simțea prin natura ce îl înconjura.

Pe data de 15 ianuarie 1850 s-a născut Mihai Eminescu, cel de-al șaptelea din cei 11 copii de țărani români, dar pe care mai apoi lumea avea să-l știe ca simblol și voce vibrantă a literaturii române. Izolat de aglomerația orașului, tânărul își petrece copilăria în Botoșani, într-o totală libertate și veșnică conexiune cu natura și oamenii dragi, acestea lăsându-l să evoce o adâncă stare de nostalgie în poeziile de mai târziu. Până acolo, primele manifestări literare au început în anul 1866, odată cu moartea iubitului profesor și mentor Aron Pumnul, când elevii acestuia au scos o broșură, „Lăcrămioarele învățăceilor gimnaziști”, în care apare cunoscuta poezie „La mormântul lui Aron Pumnul”. De atunci a debutat și în revista „Familia” cu șase poezii, semnând cu numele Mihai Eminovici, dar care a fost schimbat de Iosif Vulcan în Mihai Eminescu, nume ce a fost mai apoi adoptat de poet.

Din 1866 încep anii lui de cunoaștere: cunoașterea poporului, a limbii, a obiceiurilor și a realităților românești, continuându-și studiile. Din 1869 însă, lucrurile devin mai interesante. Este student în Viena la Facultatea de Filosofie, apoi student în Berlin, alăturându-se Junimii, ajunge director al Bibliotecii Centrale, redactor de ziare, continuă să publice lucrări în „Convorbiri Literare” și se împrietenește cu numeroase personalități române printre care și Ion Creangă.

Through The Memories of A Poet

Romanian poet, writer, journalist and, in our memory, a heart of a young man in love. With this heart as a writing tool, he wrote incessantly about the love he felt for the nature that surrounded him.

On January 15, 1850, was born Mihai Eminescu, the seventh of 11 children of a couple of Romanian peasants, whom the world would later know as a symbol and vibrant voice of the Romanian literature. Isolated from the city's crowds, the young man spends his childhood in Botoșani, in total freedom and eternal connection with nature and loved ones, fruitful premises that allowed him to evoke a deep state of nostalgia in later poems. Until then, the first literary manifestations began in 1866, determined by the death of the beloved teacher and mentor Aron Pumnul, when his students put out a booklet, "Tears of the Gymnasiums Learners", in which the famous poem "At the Tomb of Aron Pumnul" appears. After that he published six poems in the magazine "Family", signing with the name Mihai Eminovici, name that was changed by Iosif Vulcan to Mihai Eminescu, later adopted by the poet too.

In 1866 his years of knowledge began, deepening his understanding and knowledge of the Romanian people, language, customs and realities. Since 1869, however, things have become even more interesting. He is a student in Vienna at the Faculty of Philosophy, then a student in Berlin. Joining the literary Society "Junimea", becomes director of the Central Library and a newspaper editor, continues to publish works in the magazine "Literary Talks" and befriends numerous Romanian personalities including the writer Ion Creangă.

„Cu gândul la Eminescu...”

Prin amintiri de poet

Mulți ar spune că acest succes nu ar aduce nimic altceva decât motivație de a merge mai departe, fericire și bogăție, dar sentimente și gânduri de neexplicat, în opinia mea, se ascundeau în spatele acestei persoane pline de succes. Altfel, nu-mi explic cum, după două semestre de muncă grea, la examenele din Viena poetul nu se prezintă. Ba, dovedind o sete nemărginită de cunoaștere, audia cursuri și de la alte facultăți. Situația lui materială este nesigură, necazuri apar în familie și este total copleșit de iubirea ce o simte pentru Veronica Micle. Tot atunci i se ruinează, însă, și starea de sănătate. Asta nu l-a oprit să scrie marile lui poeme: „Scrisorile” și „Luceafărul”. Din pricina acestor lucruri, poate chiar mai multe, de care publicul este neștiutor, poetul se îmbolnăvește grav, fiind internat la spitalul doctorului Șuțu în 1883, unde, ironic, cariera lui atinge apogeul. 63 de poezii tipărite într-o carte cu un nume modest și subiectiv, uimesc o lume întreagă, fiind traduse în zeci de limbi.

Mihai Eminescu se stinge din viață la data de 15 iunie 1889, în condiții dubioase și interpretate diferit, în casa de sănătate a domnului Șuțu. E înmormântat la București, în cimitirul Bellu.

Totuși, Eminescu n-a murit! El rămâne viu în sufletul și mintea tuturor celor care îi citesc, iubesc și descoperă creațiile. El este viu în sufletul românilor cărora le-a dăruit un atât de prețios simț al identității și al valorii, în aceste vremuri tumultuoase.

Daria Pană clasa a VII-a A



Many would say that this success would bring nothing but motivation to move forward, happiness and wealth, but inexplicable feelings and thoughts, in my opinion, must have been hiding behind this successful person. Otherwise, I can't explain how, after two semesters of hard work, the poet doesn't show up for exams in Vienna. In fact, proving a boundless thirst for knowledge, he also attended lectures from other faculties. His material situation is uncertain, troubles arise in the family and he is totally overwhelmed by the love he feels for Veronica Micle. At that time, however, his state of health severely deteriorates. That didn't stop him from writing his great poems: "The Letters" and "Luceafărul". Because of these things, perhaps some more, of which the public is ignorant, the poet becomes seriously ill, being admitted to the hospital of Dr. Șuțu in 1883, where, ironically, his career reaches its peak. 63 poems printed in a book with a modest and subjective name amaze a whole world, being translated into dozens of languages.

Mihai Eminescu died on the 15th of June 1889, under unclear conditions that had been interpreted differently, in the health home of Dr. Șuțu. He's buried in Bucharest, in Bellu Cemetery.

However, Eminescu did not die! He remains alive in the soul and mind of all who read, love, and discover his creations. He is alive in the soul of the Romanians to whom he has given such a precious sense of identity and value in these tumultuous times.

Daria Pană clasa a VII-a A

„Cu gândul la Eminescu...”

Timpul



Time

Cea mai importantă resursă pe care o avem este timpul, o resursă finită. Nu îl poți cumpăra, nu îl poți aduce înapoi, nu îl poți vedea și, cu toate acestea, îl simți cum trece. Uneori nici nu știi cum... Când îți petreci timpul alături de prieteni, familie, persoane dragi, timpul zboară atât de repede! Ai vrea să fie așa mereu, îți dorești ca acele clipe să nu se termine niciodată și încerci să te bucuri cât poți de mult de ele, pentru că știi că, deși relația ta cu acele persoane nu este perfectă, ele ți-au fost alături în cele mai grele momente și te-au ajutat să treci cu bine peste ele.

Timpul este un lucru pe care îl poți folosi pentru a-ți împlini dorințele, pentru a schimba ceva într-o lume care, deși este modernizată cu tot felul de tehnologii de ultimă generație, pare un nor gri, monoton, fără nimic special. Poți fi tu raza de soare care alungă norul, care dă întregii lumi culoare și care să fie recunoscută pentru talentul și pasiunea sa.

Lumea ta nu trebuie să urmeze pașii obișnuiți pe care îi fac majoritatea. Tu poți crea un alt drum, drumul tău, diferit. Îți poți îndeplini visele prin muncă, dedicare și perseverență.

Trebuie să trăiești viața din plin, fără să regreti nimic din trecutul tău, deoarece toate lucrurile făcute te-au adus unde ești în prezent. Dar, doar pentru că nu poți schimba trecutul, nu înseamnă că nu poți să faci ca ziua prezentă să fie cea mai frumoasă din câte ai trăit vreodată.

În concluzie, fii ceea ce îți dorești, pentru că timpul trece și nu îl mai poți recupera, oricât de mult ai încerca. Trăiește la maxim fiecare zi din viața ta și bucură-te de adevăratele valori care te ghidează pas de pas.

Păun Adriana clasa a VII-a A

The most important resource we have is time, a finite resource. You can't buy it, you can't bring it back, you can't see it and yet you feel it go by. Sometimes I don't even know how... When you spend time with friends, family, loved ones, time flies so fast! You always want it to be like this: you want those moments to never end and you try to enjoy them as much as you can, because you know that even though your relationship with those people isn't perfect, they have been there for you in the worst of times and helped you get over them.

Time is something you can use to fulfill your desires, to change something in a world that, although modernized with all kinds of state-of-the-art technologies, seems like a gray, monotonous cloud with nothing special. You can be the ray of sunshine that banishes the cloud, that gives color to the whole world and that is recognized for its talent and passion.

Your world doesn't have to follow the usual steps that most people take. You can create another road, your way, different from the rest. You can fulfill your dreams through hard work, dedication and perseverance.

You have to live life to the fullest, without regretting anything from your past, since all the things you've done have brought you to where you are today. But, just because you can't change the past, it doesn't mean you can't make this day the most beautiful day you've ever lived.

In conclusion, be what you want, because time passes and you can no longer recover it, no matter how hard you try. Live to the fullest every day of your life and enjoy the true values that guide you step by step.

Păun Adriana clasa a VII-a A

„Cu gândul la Eminescu...”

Un vis în noapte

Peste munți și peste văi se întinde codrul adormit de cântecul armonios al nopții. Glasul vântului se taie, parcă dureros, în frunza teiului sub care mă odihnesc. Mirosul îmbătător mă ridică în văzduh și mă poartă ca pe o pasăre în înaltul cerului, atingând ușor stelele care suspină.

„Apele plâng” în șoapte, iar murmurul lor intră în mintea mea, rămânând prizonier pentru eternitate. În lumina „lunii blânde”, „aburi” grei coboară pe pământul rece și mă fac să-mi amintesc de zilele de odinioară, atunci când eram o copilă roșie-n obrăjori și simțeam soarele arzând pe pielea palidă. Mă uit la ce-am avut cu dor în sufletul destrămat, de care jocul copilăriei se desprinde și mă lasă singură, neanunțat. Mă mai trezesc uneori sub crengile unduetoare și mă-ntreb: „Oare să mai visez la ceva ce mă doare?”.

Greierii își încep simfonia care îmi alină gândurile întortocheate, dar umbrele din depărtare dansează în voie pe dealul luminat de un foc scânteietor. Peste tot e sărbătoare, iar eu stau înmărmurită. Timpul nemilos m-a uitat în tihnă. Mă ridic de pe pătura de iarbă și privesc pe bolta cerului, iar pleoapa soarelui ce răsare se deschide senină. Îmi aranjez salopeta șifonată și-mi pun pe cap pălăria, spunând pe fugă lunii: “Ne vedem pe înserat...”.

Părul vâlvoi în urma mea, iar eu fugind spre casă: o apariție obișnuită pentru oamenii care mă salută din priviri. Trec grăbită pe lângă câmpul traversat de turme sure, aud clopotele răsunând și nu mult îmi ia să ajung în grădina parfumată. Rup câteva vioarele și intru pe ușa din lemn, întâmpinată de mirosul dulce al plăcintei cu mere. Îi sărut mamei obrazul și îi dau în dar florile. Ea râde timid și mă pofteste la masa.

Mâncând din plăcintă, cu vioarelele zâmbindu-mi delicat, privesc în gol și, deodată, un ecou în minte mă întrebă: “Dar cine a zis că s-a terminat copilăria?”.

A Dream in The Night

Over the mountains and over the valleys lies the forest, fallen asleep with the harmonious song of the night. The voice of the wind seems to be cut, oh so painfully, in the leaf of the lime tree under which I rest. The intoxicating perfume lifts me and carries me up into the sky, as if I were a bird, allowing me to gently touch the sobbing stars.

“The springs weep” in whispers and their murmur enters my mind, thus getting trapped for eternity. In the light of the “gentle moon”, heavy “vapours” descend on the cold ground and make me remember the old days, when I was a child with red cheeks, feeling the warmth of the sun on my pale skin. I’m longing for what I used to have, that is still buried in my broken soul, from which the games of childhood break off leaving me alone. I sometimes find myself waking up under the graceful branches and asking myself: “Should I still be dreaming of something that hurts?”.

Crickets begin their symphony thus comforting my twisted thoughts, while in the distance the shadows dance freely on the hill lit by a gleaming fire. The whole earth seems to be in celebration while I’m like frozen in awe. The merciless time has forgotten me in peace. I stand up from the blanket-like grass and gaze to the canopy of the sky, when the eyelid of the rising sun serenely opens. I straighten my overalls with my hands and put my hat on, swiftly throwing a promise over my shoulder to the moon: “I’ll see you in the evening...”.

I run home, the hair roaring behind me: that’s a familiar appearance for people who greet me with their eyes. I hurry past the field crossed by greyish herds, I can hear the bells ringing and in a blink of an eye I reach the garden heavy with fragrances. I pick up a few violets and walk through the wooden door, greeted by the sweet smell of the apple pie. I kiss my mother’s cheek and give her the flowers as a gift. She laughs shyly and offers me some dessert.

I’m eating pie, with the violets smiling to me delicately, yet me, looking blank, when suddenly an echo in my mind is asking me: “But who said my childhood was already over?” .



„Cu gândul la Eminescu...”



Copilăria

Trebuie să ne bucurăm de copilărie deoarece este scurtă, nu există timp de pierdut, ci doar de petrecut!

Pentru noi, a fi copil înseamnă vârsta fragedă și inocența. Este mirific să ieși afară, să te întâlnești cu alți copii și să faci lucruri pe care, apoi, nu le mai poți uita. Copiii din prezent aproape nu mai știu care este farmecul acestei perioade, care ar trebui să fie sub semnul jocurilor și al veseliei.

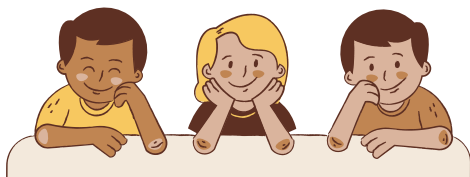
Tehnologia, cu telefoane, calculatoare, console de jocuri îi îndepărtează de natură și chiar și de prieteni.

Timpul nu stă pe loc, avem nevoie de acei omuleți ce zburdă în lumina soarelui și bătaia vântului, care nu stau în casă, ci fug afară la joacă!

Astăzi este sărbătorit Mihai Eminescu, cel care a avut o copilărie adevărată. Eminescu a copilărit la sat. Deseori, fugea de acasă și se întâlnea cu ceilalți copii din sat, descoperirea farmecul pădurii și mirajul lacului „încărcat de nuferi galbeni”. Nu existau certuri și supărări care să dureze. Despre Mihai Eminescu se spunea că era „spaima” satului, era energic, fericit. El a trăit într-o atmosferă sănătoasă, curată. Orice copil are nevoie de astfel de amintiri...

Mi-aș dori să am și eu parte de așa copilărie, în care natura cu toate frumusețile ei să îmi îmbogățească sufletul!

Turoi Raluca clasa a VII-a A



Childhood

We'd better enjoy childhood because it's short, there's no time to waste, just to spend!

For us, being a child means young age and innocence. It's amazing to go out, meet other kids and do things that you can never, then, forget. Nowadays children almost no longer know what the charm of childhood is, a period which should be under the sign of games and joy. Technology - with phones, computers, digital devices - takes them away from nature and even from friends.

Time doesn't stand still, we need those little people running in the sunlight and in the wind, who don't stay in, but go out to play!

Today we celebrate Mihai Eminescu, who had a real childhood. Eminescu grew up in the village. He would often run away and meet the other children in the village, discovering the charm of the forest and the mirage of the lake "laden with yellow water lilies". There were no arguments and upsets that lasted. Eminescu was said to be the village's "fright", he was energetic, happy. He lived in a healthy, clean atmosphere. Every child needs such memories... I wish I had such a childhood, in which nature with all its beauties enriches my soul!

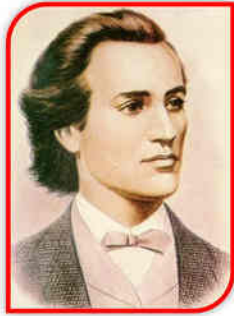
Turoi Raluca clasa a VII-a A



STUDENTS PROJECTS

Cele mai importante opere ale lui:

- ❖ Făt-Frumos din lacrimă
- ❖ Lacul
- ❖ Dorinta
- ❖ Melancolie
- ❖ Povestea codrului
- ❖ Pe lângă plopii fără soț



PROIECTE REALIZATE DE ELEVI

MAGIA POEZIEI LUI EMINESCU ÎN CUVINTE ȘI CULOARE

Mihai Eminescu



Ionija Alexandra Beatrice
Clasa a VI a A

LACUL DE MIHAI EMINESCU

- „Lacul codrilor albastru
- Nuferi galbeni îl încarcă
- Treșăritul în cercuri albe
- El cutremură o barcă.
- Și eu trec de-a lung de maluri,
- Pare-ascult și parc-astept
- Ea din trestii să răsară
- Și să-mi cadă lin pe piept.....”




Mihai Eminescu se stinge din viață în condiții dubioase și interpretate diferit în mai multe surse la 15 iunie 1889 în casa de sănătate a doctorului Șușu.

E înmormântat la București, în cimitirul Bellu.



- ❑ Eminescu a fost activ în societatea politico-literară și a lucrat ca redactor la ziarul oficial al Partidului Conservator.
- ❑ A publicat primul său poem la vârsta de 16 ani, iar la 19 ani a plecat să studieze la Viena.
- ❑ Din 1866 până în 1869, a pribejit pe traseul Cernăuți - Blaj - Sibiu - Giurgiu - București.
- ❑ De fapt, sunt ani de cunoaștere prin contact direct a poporului, a limbii, a obiceiurilor și a realităților românești, un pelerinaj transilvănean al cărui autor morul a fost Aron Pumnul.



COLAJ INSPIRAT DIN POEZIILE LUI EMINESCU

- 1-Codrule codruțule
- 2-Floare albastră
- 3-Somnoroase păsărele
- 4-Pe lângă plopii fără soț



Ionita Alexandra-Beatrice Clasa a VI-a A

Informatii :

Mihai Eminescu s-a născut la Botoșani la 15 ianuarie 1850.

Între 1858 și 1866, urmează școala la Cernăuți. Termină clasa a IV-a clasificat al cinci-lea din 82 de elevi.

Este al șaptelea din cei 11 copii ai căminarului Gheorghe Eminovici, provenit dintr-o familie de țărani români din Moldova.

Părăsește școala în 1863, revine ca privatist în 1865 și pleacă din nou în 1866.

1866 este anul primelor manifestări literare ale lui Eminescu.

Farcaș Claudia Clasa a VII-a A



Geanta Alexandru Clasa a VI-a A



Sandu Luca-Andrei Clasa a VI-a A



Cernea Adina Clasa a VIII-a A